

รายงาน
นิทานห่านไขทองคำ

เสนอ
อาจารย์ กมลรัตน์ คนองเดช

จัดทำโดย

1.นางสาวอาอีตะ	เจะมุซอ	รหัส 054
2.นางสาวแวนปีสะ	มีนา	รหัส 055
3.นางสาวสุไวยะห์	สุหลง	รหัส 056
4.นางสาวมาเรียมานี	ดีชา	รหัส 097
5.นางสาวนุรีดา	แวนยูโซ๊ะ	รหัส 098
6.นางสาวนุรฮูดา	เจะมะสอง	รหัส 107
7.นางสาวซากิเราะะ	ยะลาหะ	รหัส 108
8.นางสาวยลิตา	อูมา	รหัส 106
9.นางสาวรอฮานี	กาแบ	รหัส 110
10.นางสาวยามีละ	สะอึ	รหัส 111

นิทานเรื่องห่านไขทองคำ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว... มีตากับยายทำอาชีพเลี้ยงห่านอยู่ที่
ซานเมือง ซึ่งห่างจากหมู่บ้านไปไม่ไกล แก่อยู่กัน สอง คนตายายอย่างมี
ความสุขกับพวกห่านเหล่านั้น หลายวันต่อมา ที่เล้าของพวกห่าน ได้เกิดเรื่อง
แปลกประหลาดขึ้นมา เจ้าห่านตัวหนึ่ง มันนอนพักไขอยู่บนกองฟางและเจ้า
ห่านตัวนั้นมันได้ฟักไขออกมาเป็นทองคำ มันนอนกกไขทองคำไว้อย่างดี ตา
ยายเอาอาหารมาให้เจ้าห่านพวกนั้นกิน ยายมองไปเห็นไขทองคำ ยายหยิบ
ไขทองคำขึ้นมาดูและร้องเรียก ตาตามดูตายายดีใจเป็นอย่างมากที่ห่านได้ไข
ออกมาเป็นทองคำ และต่อมาไม่นานนัก ตายายก็มีฐานะที่ดีขึ้นและมีข้าวของ
เงินทองมากมาย ตายายจึงเกิดความโลภมากขึ้นมา ตายายปรึกษาหารือกัน
เรื่องของเจ้าห่าน ที่มันไขออกมาเป็นทองคำ ตายายพยายามคิดหาวิธี ที่จะ
ให้เจ้าห่านตัวนั้นไขออกมามากๆ จะได้อาไปขายได้เงินมาเยอะๆ นิ่งคิดไม่
นานนักตายายก็นึกขึ้นได้ ตายายก็หันหน้ามายิ้มให้กัน เพราะแก่คิดหาวิธีได้
แล้ว เช้าวันรุ่งขึ้น ตายายก็จับเจ้าห่านตัวนั้นมาทำตามวิธีที่แกสองคนคิดกัน
ไว้ โดยการผ่าท้องเอาทองคำออกมาให้หมด จะได้นำไขทองคำไปขายได้ที่
ละมากๆ ทันใดนั้นเอง ตายายก็จับเจ้าห่านผ่าท้อง และเปิดท้องเจ้าห่านดู แต่
ปรากฏว่า ภายในท้องของเจ้าห่านกับไม่มีทองคำอยู่เลย ตายายรู้สึกเสียใจ
และผิดหวังเป็นอย่างมาก ไขทองคำก็ไม่ได้แถมเจ้าห่านก็ยังมาตายอีกเราไม่
ได้ไขทองคำอีกต่อไป ไม่นานนักตายายก็ไม่มีอะไรเหลือเงินทองที่เคยมีก็
ค่อย ๆ หมด และในที่สุดตายายก็นึกเสียใจกับการที่เอาเจ้าห่านไปผ่าท้อง
นิทานอีสปเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ” โลภมากมักลาภหาย ”

บทนิทานห่านไขทองคำ

นิทานเรื่องห่านไขทองคำ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว... มีตากับยายทำอาชีพเลี้ยงห่านอยู่ที่ชานเมือง ซึ่งห่างจากหมู่บ้านไปไม่ไกล แยกอยู่กันสองคนตายเป็นอย่างมีความสุขกับพวกห่านเหล่านั้น เข้าวันหนึ่ง

ยาย : ตาไปดูสิว่าวันนี้ห่านออกไข่ก็ฟองเราจะได้เก็บไปขายที่ตลาดกัน

ตา : ได้สิเดี๋ยวตาเอาอาหารไปให้ห่านก่อนนะ จะได้เก็บไข่ห่านด้วย

ตากับยายให้อาหารและเก็บไข่ห่านอย่างนี้ทุกวัน หลายวันต่อมาที่เล่าของพวกห่านได้เกิดเรื่องแปลกประหลาดขึ้นมา ตากับยายเอาอาหารมาให้เจ้าห่านพวกนั้นกินตามปกติ

ยาย : พวกเจ้ามากินอาหารกันเร็ว แล้วออกไข่ให้ตากับยายเยอะๆนะ

เจ้าห่านตัวหนึ่ง : มันนอนฟักไข้อยู่บนกองฟางอย่างเจียบๆและเจ้าห่านตัวนั้นมันได้ฟักไข่ออกมาเป็นทองคำ มันนอนกกไขทองคำไว้อย่างดี ลักพักตา กับ ยายมองไปเห็นไขทองคำ ยายหยิบไขทองคำขึ้นมาดูและร้องเรียก

ยาย : ตามาดูอะไรนี่สิ มาเร็วๆ เราจะรวยกันแล้วนะ

ตา : อะไรกันยายดีใจอะไรหนักหนา

เมื่อตามาเห็นไขทองคำตากับยายดีใจเป็นอย่างมากที่ห่านได้ไข่ออกมาเป็นทองคำตากับยายเอาไข่ไปขายที่ร้านทอง และต่อมาไม่นานนัก ตายายก็มีฐานะที่ดีขึ้นและมีข้าวของเงินทองมากมาย

เจ้าของร้านทอง : อ้าววันนี้มีไขทองคำมาขายก็ฟองละตายาย

ยาย : วันนี้ได้มา 2 ฟองจะ

วันต่อมาตายเป็นเกิดความโลภมากขึ้นมา ตายายปรึกษาหารือกันเรื่องของเจ้าห่าน ที่มันไข่ออกมาเป็นทองคำ ตายายพยายามคิดหาวิธี ที่จะให้เจ้าห่านตัวนั้นไข่ออกมาหลายๆ

จะได้เอาไปขายได้เงินมาเยอะๆ นั่งคิดไม่นานนักตายนาก็นึกขึ้นได้ ตายายก็หันหน้ามายิ้มให้กัน เพราะแก้คิดหาวิธีได้แล้ว

ยาย : ตายายคิดออกแล้วนะว่าจะทำยังไงดี

ตา : ตาก็คิดได้แล้วเหมือนกันยาย

เช้าวันรุ่งขึ้น ตายายก็จับเจ้าห่านตัวนั้นมาทำตามวิธีที่แกสองคนคิดกันไว้ โดยการผ่าท้องเอาทองคำออกมาให้หมด จะได้นำไขทองคำไปขายได้ที่ละมากๆ ทันใดนั้นเอง ตายายก็จับเจ้าห่านผ่าท้อง และเปิดท้องเจ้าห่านดู แต่ปรากฏว่า ภายในท้องของเจ้าห่านกับไม่มีทองคำอยู่เลย ตายายรู้สึกเสียใจและผิดหวังเป็นอย่างมาก ไขทองคำก็ไม่ได้แถมเจ้าห่านก็ยังมาตายอีกเราไม่ได้ไขทองคำอีกต่อไป ไม่นานนักตายนายก็ไม่มียะไรเหลือเงินทองที่เคยมีก็ค่อย ๆ หมด และในที่สุดตายนายก็นึกเสียใจกับการที่เอาเจ้าห่านไปผ่าท้อง นิทานอีสปเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า " โลภมากมักลภหาย "

ภาคผนวก

ประมวลภาพกิจกรรม
บทบาทสมมตินิทานเรื่องห่านไขทองคำ

ประมวลภาพกิจกรรม
บทบาทสมมตินิทานเรื่องห่านไขทองคำ

